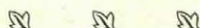

Het beken- en vennenland langs onze zuidgrens levert aan de muskusrat een zeer geschikte woonplaats. Als ik een muskusrat was, dan vestigde ik mij aan den Dommel in de buurt van de Malpiheide of in de Roseputten, vooral nu de Rosep door de ontginning van het Moergestelsche Broek voedselrijk water heeft gekregen, of in de vischvijvers onder Valkenswaard of in de moerassen boven Stamprooy, och, honderd aardige en geschikte plaatsen.

In België heeft de muskusrat zich flink uitgebreid en wordt er op 't oogenblik nog niet intensief bestreden. De kans op een invasie aan onze zuidgrens is dus wel heel groot. Maar onze Plantenziektkundige Dienst staat paraat. De studie van Dr. Kluyver schenkt vertrouwen, dat wij het gevaar wel zullen weten te keeren maar dan met vereende krachten van de heele bevolking. Daar steekt een aardig stukje volksovoeding in, en een even belangwekkend hoofdstuk van regeeringsbeleid, steunend op wetenschappelijk onderzoek. Daarover later misschien nog iets meer. Hoofdzak is alvast, dat de studie van Dr. Kluyver in een of anderen vorm algemeen bekend wordt langs de zuidgrens.

JAC. P. THIJSSSE.

VRAGEN EN KORTE MEDEDEELINGEN.

Een zwerfsteen uit Maarn. Naar aanleiding van de mededeeling van den heer W. H. de Beaufort over de „Sternberger Kuchen” uit Maarn in het Thijssse-gedenkboek (Juli 1935) op pag. 75 en 76 deel ik U nog het volgende mede: De heer De Beaufort was zoo vriendelijk het zeer fraaie stuk ter nadere bestudeering aan het Geologisch Instituut te Amsterdam in bruikleen af te staan. Hier bleek dat de 45 herkenbare molluskensoorten op een miocene ouderdom wezen, zoodat het geen Sternberger Kuchen (oligoceen) kon zijn. De steen moet hooren tot het „Holsteiner Gestein”, dat in de buurt van Hamburg veel als zwerfsteen voorkomt, maar uit ons land nog niet bekend was. Voor nadere bijzonderheden verwijs ik naar: A. Pannekoek, Ein fossilreiches Geschiebe von Holsteiner Gestein aus Maarn (Holland), in: Zeitschrift für Geschiebeforschung und Flachlandsgeologie. Bd. 12. Heft 2, 1936.

Hattem.

Dr. A. TEN HOUTEN-PANNEKOEK.

Aphrodite aculeata, de fluwele zeemuis, werd door mij het gehele jaar door op het strand gevonden, mits gezocht werd na aanhoudende aflagende wind. Dit houdt natuurlijk verband met de leefwijze van het dier: in het zeeslik. Tussen het vele aanspoelsel dat dan te vinden is, trof ik zelfs meer dan eens levende exemplaren aan, zowel ten N. als ten Z. van Scheveningen. Twee gevonden dieren staan op formaline.

Tweede Paasdag 1932 zag ik bij eb een levende Aphrodite tussen de stenen van een pier voor Hoek van Holland, waar wat water was blijven staan. Bij aanraking probeerde het dier zich in te graven in het weinige zand, dat de stenen bedekte. Het dier had zich bij het terugtrekken van het water blijkbaar op een „verkeerde” plaats in veiligheid gebracht.

11 Januari 1937 vond ik het laatste exemplaar in het aanspoelsel voor het Groene Huisje bij Scheveningen. Ook nu weer nadat de wind Oost was geweest.

Als Dr. Van Deinse in 25 jaar geen enkele Aphrodite vond, is de enige verklaring daarvoor m.i. deze, dat hij bij het zoeken geen rekening hield met de leefwijze van het dier, die meebrengt dat het alleen na Oostelijke winden op het strand aanspoelt.

Den Haag.

J. S. ZANEVELD.

Strandvondsten. Heden, einde Januari 1937, was het echt lenteweer en daarom trokken wij naar Zandvoort; het was eb, en aan de vloedlijn viel ons terstond de ontzettende hoeveelheid aangespoelde, meest nog levende boormossels (pholas) op. Ontelbaar was het aantal volwassene en jonge, die aan de laatste stormen dit ontijdige einde te danken hadden.

Wat op zulk een dag door menschenvoeten vertrapt wordt is enorm, echter versnelt dit slechts hun zekeren dood.

Maar niet alleen op 't zand was veel te zien; in de blauwe lucht was er veel gevleugeld leven, ten gevolge van den rijken schelpenoogst die aan wal was opgediend en waaraan meeuwen en bonte kraaien zich vergasten.

Ook een scholekster was er — een enkele; misschien, een overwintenaar, maar zij was er — en nog verrassender, een tureluur was er ook; deze, — een echt lenteverijnsel — en zeker de moeite waard vermeld te worden, want ik herhaal 't was de 31ste Januari en gisteren leek het hier nog op een echt ijsdperk.

Haarlem, 1 Februari 1937.

R. OPPENHEIM.